

LOVHEFTE

NORSIRK.no

I den senere tid har vi sett store endringer i bransjen vår. Monopoler har falt, og vi har beveget oss fra bransjeavtaler til lover og forskrifter. Elretur har blitt til NORSIRK, som viderefører tradisjonen fra 1998: Å ivareta kundenes produsentansvar på den gunstigste og mest effektive måten.

I dette lovheftet finner du kravene tilknyttet NORSIRKs innsamling og behandling av kasserte elektriske og elektroniske produkter (EE-avfall), batteri og emballasje.

Ved eventuelle spørsmål eller ønsker om avklaringer kan NORSIRK kontaktes, og eventuelt være behjelpelig med å viderefordre dette til rett myndighetsorgan.

Vi i NORSIRK er leverandøren av bærekraftige løsninger for produsentansvar for de som vil være en del av den sirkulære verdikjeden.

Stig Ervik
Administrerende direktør
NORSIRK

Heftet kan lastes ned på www.norsirk.no, hvor du også leser mer om produsentansvar for EE-produkter, emballasje og batteri.

INNHold:

Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall. Avfallsforskriften

1. Kasserte elektriske og elektroniske produkter	s. 3
2. Kasserte batterier	s. 14
3. Emballasjeavfall	s. 17

Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall

(avfallsforskriften)

Kapittel 1. Kasserte elektriske og elektroniske produkter

Kapittel 1 endret ved forskrift 2 mai 2005 nr. 406 som endret ved forskrift 27 juni 2006 nr. 754 (i kraft 1 juli 2006), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

Fastsatt med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 31, § 32, § 33, § 49, § 52a og § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245 og delegeringsvedtak 11. juni 1993 nr. 785. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32fa (direktiv 2012/19/EU).

I. Innledende bestemmelser

Endret ved forskrift 2 mai 2005 nr. 406 som endret ved forskrift 27 juni 2006 nr. 754 (i kraft 1 juli 2006).

§ 1-1. Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapitlet regulerer mottak, innsamling, gjenvinning og annen behandling av elektrisk og elektronisk avfall (EE-avfall).

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke løse batterier jf. avfallsforskriften § 3-3 bokstav b.

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke EE-avfall i form av kapslede radioaktive kilder som returneres i henhold til forskrift 16. desember 2016 nr. 1659 om strålevern og bruk av stråling (strålevernforskriften) § 14 første ledd.

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke EE-produkter som er fastmontert i;

- a) innretninger som regnes som kjøretøyer i henhold til veitrafikkloven av 18. juni 1965 nr. 4,
- b) rullende materiell som skal godkjennes av Samferdselsdepartementet etter lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporveg, tunnelbane og forstadsbane m.m. § 5, eller
- c) innretninger som regnes som småbåt eller fritidsbåt i samsvar med definisjonen i lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 1.

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke EE-produkter som er fastmontert i innretninger som kan registreres i følgende registre:

- a) Luftfartøyregisteret etter lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart
- b) Skipsregisteret etter lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten.
- c) Norsk internasjonalt skipsregister etter lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister.
- d) Petroleumsregisteret etter lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet.

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke militært utstyr som det er nødvendig å unnta av hensyn til rikets sikkerhet og som utelukkende brukes for militære formål.

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke EE-produkter som veier mindre enn 1 gram, forutsatt at det ikke har en egen strømkilde, ikke inneholder farlige stoffer og som skal festes permanent til et annet produkt som ikke er EE-produkt.

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke utstyr som blir sendt ut i rommet.

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke medisinsk utstyr som definert i forskrift 15. desember 2005 nr. 1690 om medisinsk utstyr, og som må forventes å være infisert ved kassering.

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder ikke for Svalbard og Jan Mayen.

Endret ved forskrifter 11 okt 2005 nr. 1197, 1 nov 2010 nr. 1394 (i kraft 1 jan 2011), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016), 21 des 2016 nr. 1889 (i kraft 1 jan 2017).

§ 1-1a. Produktgrupper for EE-produkter og EE-avfall

1. **Store husholdningsapparater**
  - a) Kuldemøbler
  - b) Andre store husholdningsapparater
Som andre store husholdningsapparater regnes komfyre, mikrobølgeovner, vaskemaskiner, klimaanlegg og andre apparater av lignende art og størrelse.
2. **Små husholdningsapparater**
Som små husholdningsapparater regnes støvsugere og andre rengjøringsapparater, strykejern, kaffemaskiner, brødrister, barbermaskiner, ur og andre apparater av lignende art og størrelse.
3. **Databehandlings-, telekommunikasjons- og kontorutstyr**
  - a) Datamonitorer
  - b) Andre databehandlings-, telekommunikasjons- og kontorutstyr

Som andre databehandlings-, telekommunikasjons- og kontorutstyr regnes PC-er, skrivere, kopieringsutstyr, kalkulatorer, telefonapparater, mobiltelefoner og andre produkter og utstyr av lignende art.

4. **Lyd- og bildeutstyr samt solcellepanel**
  - a) Fjernsynsapparater
  - b) Andre lyd- og bildeutstyr samt solcellepanel

Som andre lyd- og bildeutstyr regnes radioapparater, videokameraer, forsterkere, musikkinstrumenter og andre produkter og utstyr av lignende art.

5. **Belysningsutstyr**
Som belysningsutstyr regnes lysarmatur, lamper og annen belysning og utstyr av lignende art.
6. **Lyskilder**
Som lyskilder regnes glødelamper, sparepærer, lysstoffør og utstyr av lignende art.
7. **Elektrisk og elektronisk verktøy**
Som elektrisk og elektronisk verktøy regnes borremaskiner, slipemaskiner, dreiemaskiner, skrumaskiner, sveiseverktøy, utstyr til sprøyting, gressklippere og andre produkter eller utstyr av lignende art.
8. **Leker, fritids- og sportsutstyr**
Som leker, fritids- og sportsutstyr regnes togbaner, videospill, treningsapparater, spilleautomater og annet utstyr av lignende art.
9. **Medisinsk utstyr**
Som medisinsk utstyr regnes strålebehandlingsutstyr, dialyseutstyr, laboratorieutstyr, fryseutstyr og andre apparater og utstyr av lignende art.
10. **Overvåknings- og kontrollinstrumenter**
  - a) Røykvarslere
  - b) Andre overvåknings- og kontrollinstrumenter

Som overvåknings- og kontrollinstrumenter regnes termostater, justeringsapparater og andre apparater og instrumenter av lignende art.

11. **Salgsautomater**
Som salgsautomater regnes salgsautomater for drikkevarer og mat, minibanker og andre typer apparater som automatisk leverer produkter.

12. Kabler og ledninger

Som kabler og ledninger regnes isolerte elektriske ledere, optiske fiberkabler eller kabler og ledninger av lignende art.

13. Elektroteknisk utstyr

Som elektroteknisk utstyr regnes person- og vareheiser, rulletrapper, vinsjer og annet utstyr av lignende art.

14. Fastmontert utstyr for oppvarming, aircondition og ventilasjon

Som fastmontert utstyr for oppvarming, aircondition og ventilasjon regnes varmtvannsberedere, ulike luftkondisjoneringsapparat, varmpumper, termometer og annet fastmontert utstyr av lignende art.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016). Endres ved forskrift 16 des 2015 nr. 1773 (i kraft når dep bestemmer).

§ 1-2. Formål

Formålet med bestemmelsene i dette kapitlet er å forebygge og redusere miljø- og helseproblemer som EE-avfall forårsaker. Dette skal skje gjennom separat innsamling, utsortering og behandling av materialer og komponenter som er farlig avfall, og høy grad av gjenvinning av øvrige deler av avfallet. Bestemmelsene skal sikre at slikt avfall kan forberedes til ombruk og materialgjenvinnes med mindre dette ut fra en avveining av miljøhensyn, ressurs-hensyn og økonomiske forhold ikke er berettiget. Bestemmelsene skal bidra til effektiv bruk av ressurser og minimere avfallsmengder.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-3. Definisjoner

I dette kapitlet menes med:

- a) EE-produkter; produkter og komponenter som er avhengige av elektrisk strøm eller elektromagnetiske felt for korrekt funksjon, og utstyr for generering, overføring, fordeling og måling av slike strømmer og slike felt, herunder omfattes de deler som er nødvendige for avkjøling, oppvarming, beskyttelse m.m. av de elektriske eller elektroniske delene. Miljødirektoratet avgjør i tvilstilfelle hvilke produkter som skal anses som EE-produkter
- b) EE-avfall; EE-produkter som har blitt avfall, som definert i forurensningsloven § 27
- c) husholdningsavfall; avfall fra private husholdninger, herunder større gjenstander som inventar og lignende, jf. forurensningsloven § 27
- d) næringsavfall; avfall fra offentlige og private virksomheter og institusjoner, jf. forurensningsloven § 27
- e) EE-produkter til profesjonelt bruk; EE-produkter som kun er egnet for bruk i ervervsøyemed, i motsetning til EE-produkter som brukes i private husholdninger. EE-produkter som kan brukes både av private husholdninger og i ervervsøyemed, eksempelvis datamaskiner og mobiltelefoner, er ikke EE-produkter til profesjonelt bruk
- f) behandling; aktiviteter som gjøres for gjenvinning eller sluttbehandling av avfall, herunder forberedelse til gjenvinning eller sluttbehandling og lagring i påvente av gjenvinning eller sluttbehandling
- g) gjenvinning; ethvert tiltak der hovedresultatet er at avfall kommer til nytte ved å erstatte materialer som ellers ville blitt brukt eller at avfall er blitt forberedt til dette
- h) forberedelse til ombruk; gjenvinning i form av kontroll, rengjøring eller reparasjon, der produkter eller komponenter som er blitt til avfall forberedes slik at de oppfyller betingelsene for avfallsfasens opphør i artikkel 6 direktiv 2008/98/EF og slik at de kan ombrukes til sitt opprinnelige formål uten annen forbehandling
- i) materialgjenvinning; enhver form for gjenvinning der avfalls-materialer brukes til fremstilling av stoffer eller løstøregjenstander som ikke er avfall. Materialgjenvinning inkluderer biologisk be-

handling av organisk avfall. Bruk av avfall til fremstilling av energi eller materialer som skal anvendes som brensel eller fyllmasser, regnes ikke som materialgjenvinning

- j) sluttbehandling; enhver form for avfallsbehandling som ikke er gjenvinning
- k) forhandler; enhver som ervervsmessig omsetter nye eller brukte EE-produkter. Dette omfatter også all omsetning av EE-produkt ved netthandel, postordresalg eller lignende direkte til private husholdninger
- l) utenlandsk forhandler; enhver som ervervsmessig omsetter EE-produkter fra utlandet direkte til private husholdninger i Norge ved netthandel, postordresalg eller lignende
- m) produsent; enhver som ervervsmessig importerer eller i Norge produserer EE-produkter til det norske markedet
- n) utenlandsk produsent; enhver som ervervsmessig produserer EE-produkter i et annet EØS-land eller importerer EE-produkter til et annet EØS-land, og som omsetter disse EE-produktene på det norske markedet gjennom en norsk produsent jf. bokstav m
- o) representant; enhver som har en skriftlig erklæring til å representere en utenlandsk produsent som angitt i bokstav n eller en utenlandsk forhandler som angitt i bokstav l, og som er etablert i Norge
- p) godkjent behandlingsanlegg; anlegg for behandling av EE-avfall som har nødvendig tillatelse etter forurensningsloven § 29, jf. § 11, denne forskriftens § 11-6 og § 16-5, eller tilsvarende tillatelse fra andre lands myndigheter
- q) behandler; enhver virksomhet som driver med behandling av EE-avfall, herunder forberedelse til ombruk, jf. bokstav f og h
- r) returselskap; en virksomhet som påtar seg å oppfylle plikter etter denne forskrift for en eller flere produsenter, og som er registrert og godkjent i henhold til § 1-13
- s) kollektivt finansiert returselskap; returselskap der en eller flere produsenter finansierer avfallshåndtering i forhold til sin markedsandel av EE-produkter og mengde oppstått EE-avfall samme år
- t) individuelt finansiert returselskap; returselskap der en eller flere produsenter finansierer avfallshåndtering av sine egne produkter
- u) sertifikat; dokument utstedt av et sertifiseringsorgan som stadfester at et returselskap oppfyller krav gitt i denne forskriften, eller i medhold av denne forskriften
- v) sertifiseringsorgan; virksomhet som tilbyr sertifisering av returselskap og som oppfyller kriteriene i vedlegg 2 del B til dette kapitlet
- w) EE-registret; produsentregister for alle produsenter av elektriske og elektroniske produkter.

Endret ved forskrifter 17 juli 2006 nr. 934, 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 19 des 2013 nr. 1757 (i kraft 1 jan 2014), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

II. Plikter for forhandler

Endret ved forskrift 2 mai 2005 nr. 406 som endret ved forskrift 27 juni 2006 nr. 754 (i kraft 1 juli 2006).

§ 1-4. Plikt til å ta imot EE-avfall

Forhandler skal ta EE-avfall som er husholdningsavfall vederlagsfritt i retur i butikklokale eller på tilsvarende sted i umiddelbar nærhet av dette. Forhandler skal også ta imot EE-avfall som er næringsavfall vederlagsfritt ved nykjøp av tilsvarende mengde EE-produkter.

Mottaksplikten er begrenset til tilsvarende produkter som forhandleren omsetter eller tidligere har omsatt, men er ikke begrenset til merke eller fabrikat. Med tilsvarende produkter menes produkter som tilhører samme produktspekter og har samme funksjon som de som selges på innleveringstidspunktet. Mottaksplikten gjelder uavhengig av salgsvolum eller salgsperiode, og i ett år etter at siste tilsvarende EE-produkt er solgt.

For forhandlere med et salgsareal på over 400 m² for EE-produkter, omfatter mottaksplikten også alle typer småelektronikk hvor lengste ytre mål er under 25 cm, uavhengig av om forhandler omsetter eller tidligere har omsatt disse produktene.

Forhandler kan nekte å ta imot EE-avfall som er ødelagt og dermed kan medføre en helseisiko for personell, som knuste lyskilder som inneholder kvikksølv.

Når EE-produkter omsettes eller leveres utenfor butikklokale direkte til private husholdninger i Norge, herunder ved netthandel, postordresalg eller lignende, skal forhandler etablere et effektivt system for forsendelse og mottak av tilsvarende mengder EE-avfall. Forhandler skal ta imot EE-avfallet vederlagsfritt, men kan ta seg betalt for kostnader direkte forbundet med forsendelse av større enheter EE-avfall. Prisen for forsendelse må ikke overstige det beløp forhandler krever ved forsendelse av tilsvarende mengde solgte EE-produkter. Forhandler skal tilby vederlagsfri returtjeneste ved hvert salg av småelektronikk utenfor butikklokale.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-4a. Plikt ved salg av EE-produkter til et annet EØS-land

Forhandler som selger EE-produkter fra Norge til et annet EØS-land ved netthandel, postordresalg eller lignende, direkte til private husholdninger og andre, skal utpeke en representant i det aktuelle EØS-landet gjennom skriftlig erklæring.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-5. Plikt til å sørge for sortering og oppbevaring av EE-avfall

Forhandler skal sørge for at EE-avfall som er mottatt sorteres fra øvrig avfall og oppbevares på egnet sted. Oppbevaringen skal ikke virke skjæmmende eller innebære fare for forurensning eller skade på mennesker eller dyr. Muligheten for forberedelse til ombruk, materialgjenvinning og utsortering av komponenter i EE-avfallet skal ikke reduseres. Forhandler skal iverksette tiltak for å forhindre tyveri av EE-avfall. Det skal være et tilbud om at EE-avfall som kan inneholde sensitive data kan oppbevares i stasjonær avlåst beholder eller ved tilsvarende sikker lagring.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-6. Plikt til å informere

Forhandler skal informere om at EE-avfall ikke skal kastes sammen med annet avfall og at det tas i mot vederlagsfritt. Det skal informeres gjennom oppslag i alle butikklokaler, fremvisnings- og utstillingslokaler, på midlertidige utsalgssteder og i alt salgs- og informasjonsmateriell som publiseres i tilknytning til salgsvirksomheten, både i elektroniske og papirbaserte medier. Teksten skal være iøynefallende, lett lesbar og skille seg ut fra øvrig informasjon.

Når EE-produkter omsettes eller leveres utenfor butikklokale i Norge, herunder ved netthandel, skal forhandler informere om mulighet for vederlagsfri retur. Informasjonen skal være iøynefallende, lett lesbar, skille seg ut fra øvrig informasjon og fremkomme tydelig ved kjøp.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

III. Plikter for kommunen

Endret ved forskrift 2 mai 2005 nr. 406 som endret ved forskrift 27 juni 2006 nr. 754 (i kraft 1 juli 2006).

§ 1-7. Plikt til å ta imot EE-avfall

Kommunen skal sørge for at det eksisterer et tilstrekkelig tilbud for mottak av EE-avfall. Kommunen skal vederlagsfritt ta i mot husholdningsavfall. Kommunen skal også ta imot EE-avfall som er næringsavfall, men kan kreve vederlag for mottaks- og lagringskostnader.

§ 1-8. Plikt til å sørge for sortering og oppbevaring av EE-avfall

Kommunen skal sørge for at EE-avfall sorteres fra øvrig avfall og oppbevares på egnet sted. Oppbevaringen skal ikke virke skjæmmende eller innebære fare for forurensning eller skade på mennesker eller dyr. Muligheten for forberedelse til ombruk, materialgjenvinning og utsortering av komponenter i EE-avfallet skal ikke reduseres. Kommunen skal iverksette tiltak for å forhindre tyveri av EE-avfall. På betjente mottak skal det være tilbud om at EE-avfall som kan inneholde sensitive data kan oppbevares i stasjonær avlåst beholder eller ved tilsvarende sikker lagring.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-9. Plikt til å informere

Kommunen skal informere husstander og bedrifter om at EE-avfall ikke skal kastes sammen med annet avfall og at den tar imot EE-avfall.

IV. Plikter for produsent og representant

Endret ved forskrifter 2 mai 2005 nr. 406 som endret ved forskrift 27 juni 2006 nr. 754 (i kraft 1 juli 2006), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-10. Krav om medlemskap i returselskap

Produsentene skal finansiere innsamling, sortering og behandling av EE-avfall gjennom medlemskap i et kollektivt eller individuelt finansiert returselskap som er godkjent av Miljødirektoratet jf. § 1-13. Som medlemskap regnes at produsenten inngår avtale om kjøp av tjenester fra et godkjent returselskap eller at produsenten selv driver et godkjent returselskap. Medlemskapet skal dekke de EE-produkter som produsenten importerer eller produserer i Norge.

Plikten til å være medlem i godkjent returselskap gjelder produsenter av både komponenter og selvstendige produkter som er EE-produkter. Dersom komponenter inngår i produksjon av nye EE-produkter, er det kun nødvendig med medlemskap for det nye EE-produktet.

Endret ved forskrifter 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 19 des 2013 nr. 1757 (i kraft 1 jan 2014), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-11. Krav til representant for utenlandsk produsent

Dersom en utenlandsk produsent har utpekt en representant i Norge vil kravene i § 1-10 og produktforskriften § 2a-9 gjelde tilsvarende for representanten.

Representanten skal ha skriftlig erklæring til å representere den utenlandske produsenten. Representanten skal også sørge for at alle som ervervsmessig importerer produktene til Norge blir informert om at det er representantens ansvar å sørge for at pliktene etter dette kapitlet del IV blir overholdt for de aktuelle produktene. Representanten skal sende kopi av den skriftlige erklæringen til EE-registeret.

Representanten skal rapportere til sitt returselskap hvilke norske produsenter representanten ivaretar pliktene til. Representant skal også rapportere hvilke importerte mengder og typer EE-produkter denne plikten omfatter, fordelt på hver produsent, for siste halvår.

Oppfyller representanten kravene i første, andre og tredje ledd, blir alle som ervervsmessig importerer produktene til Norge fritatt fra sine plikter etter dette kapittel del IV for disse produktene.

Endret ved forskrifter 17 juli 2006 nr. 934, 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-11a. Krav til representant for utenlandsk forhandler

De plikter som påligger en produsent etter § 1-10 og etter produktforskriften § 2a-9 gjelder tilsvarende for en representant for en utenlandsk forhandler.

Representanten skal ha skriftlig erklæring til å representere forhandleren. Representanten skal sende en kopi av den skriftlige erklæringen til EE-registeret. Representanten skal rapportere til sitt

returselskap mengder og typer EE-produkter som er solgt i Norge det siste halvår og som er omfattet av representantens forpliktelser.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-11b. Plikt for produsenter og representanter til å rapportere til returselskap

Produsenter og representanter skal rapportere til returselskapet foretaksnummer, kontaktinformasjon, merkevareravn på EE-produktene, innenlandsk produksjon og avgi en erklæring om at informasjonen er korrekt.

Dersom produsenter eller representanter blir kjent med at informasjon i EE-registeret om import-, eksport- og produksjonsdata for siste halvår, kontaktinformasjon, foretaksnummer eller salgsmetode ikke er korrekt, skal produsent eller representant avgi dokumentert korrekt data til returselskapet, som skal rapportere dette videre til EE-registeret etter § 1-19.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-12. Plikt til å informere

Produsent skal i alt sitt salgs- og informasjonsmaterieell og for øvrig der det er hensiktsmessig, informere om at EE-avfall ikke skal kastes sammen med annet avfall. Det må fremgå hvor de aktuelle EE-produktene bør leveres ved kassering, at de inngår i et retursystem for innsamling og behandling og at de tas imot vederlagsfritt.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

V. Plikter for returselskap

Endret ved forskrift 2 mai 2005 nr. 406 som endret ved forskrift 27 juni 2006 nr. 754 (i kraft 1 juli 2006).

§ 1-13. Krav om registrering, sertifisering og godkjenning av returselskap

Returselskap skal registreres som egen enhet i samsvar med lov 3. juni 1994 nr. 15 om Enhetsregisteret.

Returselskap skal være godkjent av Miljødirektoratet.

For å bli godkjent må returselskap sannsynliggjøre ovenfor Miljødirektoratet at de vil etablere et retursystem som vil være i stand til å oppfylle kravene i dette kapitlet med vedlegg. Dette skal også sannsynliggjøres gjennom sertifisering av et sertifiseringsorgan i henhold til vedlegg 2. Returselskapet skal dekke alle kostnader i forbindelse med sertifisering og periodiske revisjoner.

Miljødirektoratet kan trekke et returselskaps godkjenning dersom et returselskap har gjentatte eller omfattende brudd på krav i dette kapitlet med vedlegg. Ved tilbaketrekkning av godkjenning skal returselskap behandle allerede mottatt EE-avfall i henhold til kravene i dette kapitlet.

Endret ved forskrifter 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 19 des 2013 nr. 1757 (i kraft 1 jan 2014), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-13a. Kollektivt finansierte returselskapers plikt til likebehandling

Returselskapet skal sørge for at alle produsenter har adgang til å bli medlem i returselskapet.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-14. Kollektivt finansierte returselskapers plikt til henting og mottak av EE-avfall

Kollektivt finansierte returselskaper skal:

- sørge for vederlagsfri henting av EE-avfall fra forhandlere og kommuner i områder der medlemmenes EE-produkter blir eller tidligere har blitt omsatt eller levert. Plikten er begrenset til henting av tilsvarende type EE-produkter som returselskapets medlemmer setter på markedet, uavhengig av merke eller fabrikat,
- sørge for i nødvendig utstrekning å ta kontakt med kommuner og forhandlere for å organisere henting. Dersom forhandler mottar mindre enn 1 m³ EE-avfall per måned kan returselskap kreve at forhandler transporterer mindre mengder avfall for overlevering på egnet sted i rimelig avstand av det punkt der avfallet ble mottatt,
- sørge for å ha vederlagsfritt mottak av EE-avfall fra virksomheter som genererer EE-avfall som en del av sin drift. Plikten omfatter ikke mottak fra returselskap og virksomheter som driver innsamling eller behandling av EE-avfall. Plikten er begrenset til mottak av tilsvarende type EE-produkter som returselskapets medlemmer setter på markedet, uavhengig av merke eller fabrikat. Mottakspunktene for denne typen avfall må samlet gi god geografisk dekning i det området der medlemmenes EE-produkter blir eller tidligere har blitt omsatt eller levert,
- oppfylle innsamlingsforpliktelsen i henhold til dette kapittel, se vedlegg 1. Dette kravet kan oppfylles ved at returselskapet kjøper innsamlet EE-avfall av andre returselskap,
- sørge for at innsamlet EE-avfall blir behandlet forsvarlig i samsvar med pliktene i § 1-18. Ved salg av innsamlet EE-avfall til et annet returselskap, er det returselskapet som kjøper avfallet bare ansvarlig etter § 1-18 og § 1-19 dersom avfallet overleveres dette returselskapet til videre behandling,
- sørge for å til enhver tid ha finansielle reserver for seks måneders drift, som sikrer at selskapet kan oppfylle forpliktelsene i dette kapitlet for sine medlemmer i denne perioden.

Kravet i første ledd bokstav a kan delvis oppfylles ved at returselskapet inngår en avtale om å koordinere innsamlingen med andre returselskap innenfor de rammer som gis av konkurranse-loven. Et slikt samarbeid kan inngås i de områder av landet der innsamlingen ellers vil føre til lite effektiv bruk av samfunnets ressurser, for eksempel på grunn av lav befolkningstetthet og lang transportvei til behandlingsanlegg. En avtale om koordinering av innsamling skal være åpen for alle returselskap og returselskapene må bruke en nøytral tredjepart slik at konkurransesensitiv informasjon ikke tilflyter andre returselskap. Miljødirektoratet kan pålegge returselskap å koordinere innsamling, dersom det er nødvendig for å sikre kontinuerlig og landsdekkende innsamling.

Miljødirektoratet kan pålegge et returselskap å hente EE-avfall hos en bestemt forhandler eller kommune dersom:

- EE-avfall har blitt liggende uavhentet hos forhandleren eller kommunen,
- det er grunn til å tro at returselskapet ikke har oppfylt sin forpliktelse i henhold til første ledd til å hente sin andel av EE-avfall i det aktuelle geografiske området i forrige rapporteringsperiode og
- det er nødvendig for å sikre at EE-avfall ikke blir stående uavhentet i urimelig lang tid.

Endret ved forskrifter 17 juli 2006 nr. 934, 20 des 2007 nr. 1668 (i kraft 1 jan 2008), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-14a. Krav om revisorgodkjenning og revisorkontroll

Returselskapet skal innen 15. februar hvert år ha utført revisorgodkjenning av årsrapport over totalt innsamlede mengder EE-avfall, og innen 15. februar hvert andre år ha utført revisorkontroll av fordelingsnøkler og snittvekt som fordeler innsamlede mengder EE-avfall til produktgrupper med undergrupper. Returselskapet

skal anvende en godkjent revisor og sikre at revisjonene blir utført i henhold til kravene i vedlegg 3.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-15. Individuelt finansierte returselskapers plikt til å sikre innsamling av EE-avfall

Individuelt finansierte returselskaper har ansvar for EE-produkter som hvert av medlemmene har produsert i Norge eller importert etter at vedkommende produsent ble medlem i returselskapet. Ansvarer gjelder til disse EE-produktene blir til avfall eller de blir eksportert, og uavhengig av om produsenten fortsatt er medlem i returselskapet.

Returselskapet må etablere og drive innsamlingsordninger som gjør det overveiende sannsynlig at de EE-produktene selskapet har ansvar for, returneres til returselskapet ved kassering.

Det individuelt finansierte returselskapet kan ikke kreve at forhandlere eller kommuner sorterer ut og/eller overleverer EE-avfall av et bestemt merke eller fabrikat til returselskapet. Returselskapet kan heller ikke basere sannsynliggjøringen etter annet ledd på slik utsortering og/eller overlevering.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-16. Individuelt finansierte returselskapers plikt til å avsette en finansiell garanti

Individuelt finansierte returselskaper skal sikre at det for hvert EE-produkt som medlemmene produserer i Norge eller importerer, stilles en finansiell garanti som er tilstrekkelig for at pliktene etter § 1-18 kan oppfylles på det tidspunkt EE-produktet blir til avfall. Materialverdi kan ikke medregnes. Beregningen av nødvendig garantibeløp skal skje for hvert medlem i returselskapet. Garantien skal godkjennes av Miljødirektoratet.

På det tidspunktet et EE-produkt er identifisert som avfall, eller når en på forhånd beregnet og fastsatt levetid er utløpt, skal en representativ andel av garantibeløpet frigis. Når individuelt finansierte returselskaper får tilbakebetalt finansiell garanti, skal nødvendig beløp disponeres til formål omfattet av § 1-18.

Dersom det individuelt finansierte returselskapet ikke lenger eksisterer på tidspunktet for tilbakebetaling, skal garantibeløpet tilfalle de godkjente kollektivt finansierte returselskaper som på dette tidspunktet omfatter tilsvarende produkter. Beløpet fordeles etter den markedsandel hvert av de kollektivt finansierte returselskapene representerer.

Endret ved forskrifter 20 des 2007 nr. 1668 (i kraft 1 jan 2008), 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-17. Individuelt finansierte returselskapers plikt til å delta i finansiering av kollektive returselskaper

Individuelt finansierte returselskaper skal delta i finansiering av kollektivt finansierte returselskaper for å dekke kostnader knyttet til avfall fra EE-produkter som er produsert i Norge eller importert før hvert av medlemmene sluttet seg til selskapet, samt kostnader for alt EE-avfall som det ikke er mulig å knytte til en eksisterende produsent.

Returselskapet skal beregne den kollektive forpliktelsen ut fra antatt gjennomsnittlig levetid for hvert av de aktuelle produktene.

§ 1-18. Plikt til å sørge for forsvarlig innsamling, transport og behandling av EE-avfall

Returselskap skal sørge for:

- at EE-avfall innsamles, transporteres, og behandles i tråd med gjeldende regelverk og av aktører som har de nødvendige tillatelser, herunder at grensekryssende forsendelse av avfall foregår i tråd med kapittel 13 og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006,

- at innsamling og transport foregår på en slik måte at muligheten for ombruk, materialgjenvinning og utsortering av komponenter med farlige stoffer i EE-avfallet ikke reduseres,
- at EE-avfall behandles forsvarlig og i tråd med kravene i § 1-22 første til sjette ledd. EE-avfall som kan inneholde sensitive data skal håndteres slik at denne typen data ikke kan komme på avveie,
- at EE-avfall gjenvinnes, fortrinnsvis ved at det forberedes til ombruk eller materialgjenvinnes med mindre dette ut fra avveining av miljøhensyn, ressurs hensyn og økonomiske forhold ikke er berettiget. Kravene til gjenvinningsandeler i § 1-18a skal oppfylles,
- at behandlere har tilstrekkelig kompetanse til å oppfylle kravene til behandling i dette kapittel, herunder om innholdet av farlige stoffer og komponenter i EE-avfall og hvor disse er plassert,
- at hvert behandlingsanlegg rapporterer tilbake til returselskapet at EE-avfallet er behandlet som angitt i denne bestemmelsen,
- at eksport av EE-avfall som har opphørt å være avfall følger reglene om grensekryssende forsendelse av brukte EE-produkter i § 1-24,
- at et sertifiseringsorgan stadfester oppfyllelse av kravene i vedlegg 2 del C.

Kravene i denne bestemmelsen gjelder frem til avfallet er endelig gjenvunnet eller sluttbehandlet og uavhengig av om behandlingen finner sted i Norge eller i et annet land.

Oppfyllelse av krav i denne bestemmelsen skal dokumenteres. Dokumentasjon skal innhentes fra samtlige behandlere.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-18a. Krav til gjenvinningsandeler

Returselskap skal årlig oppfylle følgende krav til gjenvinningsandeler for de enkelte produktgruppene:

- For EE-avfall i produktgruppe 1 og 11 skal minst 85 % av avfallet gjenvinnes, hvorav minst 80 % av avfallet skal forberedes til ombruk eller materialgjenvinnes.
- For EE-avfall i produktgruppe 3 og 4 skal minst 80 % av avfallet gjenvinnes, hvorav minst 70 % av avfallet skal forberedes til ombruk eller materialgjenvinnes.
- For EE-avfall i produktgruppe 2, 5, 7, 8 og 10 skal minst 75 % av avfallet gjenvinnes, hvorav minst 55 % av avfallet skal forberedes til ombruk eller materialgjenvinnes.
- For EE-avfall i produktgruppe 6 skal minst 80 % av EE-avfallet materialgjenvinnes.

Ved beregning av gjenvinningsandeler skal følgende formler benyttes:

- Formel for beregning av materialgjenvinning og forberedelse til ombruk skal være:
$$E = [(A + B)/D] * 100$$
- Formel for beregning av gjenvinning skal være:
$$F = [(A + B + C)/D] * 100$$
 der
E = andel materialgjenvunnet og forberedt til ombruk av total vektmengde EE-avfall behandlet, angitt i prosent
F = andel gjenvunnet av total vektmengde EE-avfall behandlet, angitt i prosent
A = vektmengde EE-avfall materialgjenvunnet
B = vektmengde EE-avfall forberedt til ombruk
C = vektmengde EE-avfall energiutnyttet
D = vektmengde EE-avfall behandlet.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016). Endres ved forskrift 16 des 2015 nr. 1773 (i kraft når dep bestemmer).

§ 1-18b. Avfallsregnskap

Returselskapet skal føre årlig regnskap over innsamlet og behandlet mengde EE-avfall. Regnskapet skal vise:

- innsamlet mengde EE-avfall fordelt på produktgrupper, og videre fordelt på fylke og kommune. Innenfor hver kommune skal innsamlet mengde fordeles på forhandler, kommunalt mottak og andre innsamlingspunkt,
- behandlet mengde EE-avfall, herunder EE-avfall forberedt til ombruk, fordelt på produktgrupper og videre fordelt på behandlingsmetode og land,
- behandlet mengde EE-avfall fordelt på komponenter, blandinger og materialer og videre fordelt på behandlingsmetode, behandlingsanlegg og land. Regnskapet skal vise hvilke komponenter, blandinger og materialer som er fjernet i henhold til § 1-22 tredje ledd, hvilke komponenter, blandinger og materialer som er utsortert med sikte på gjenvinning og hvordan øvrig avfall er behandlet,
- opnådde gjenvinningsandeler, jf. § 1-18a.

Datagrunnlag og andre bilag for regnskapet skal dokumenteres. Dokumentasjon skal innhentes fra samtlige behandlere, fra første behandler og frem til avfallet er endelig gjenvunnet eller sluttbehandlet. For første ledd bokstav c, må mengder inn og ut av alle behandlingsanlegg kunne dokumenteres.

Det skal så langt som mulig brukes reelle vektmengder. Fordelingsnøkler og snittvekt kan brukes dersom det vil være uforholdsmessig byrdefullt å bruke reelle vektmengder. For materialer og komponenter som er farlig avfall skal det brukes reelle vektmengder.

Regnskapet skal oppbevares i 5 år.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016), endret ved forskrift 14 april 2016 nr. 409.

§ 1-19. Plikt til å rapportere

Returselskapet skal straks melde til EE-registeret jf. § 1-25 om hvilke produsenter og representanter som melder seg inn eller ut ved å oppgi kontaktinformasjon og foretaksnummer, samt hvilke EE-produkter fordelt på produktgruppene, inn- eller utmeldingen omfatter.

Returselskap skal halvårlig, innen 15. februar og 15. august, rapportere elektronisk til EE-registeret. Rapporten skal omfatte:

- samlet mengde EE-avfall som er innsamlet siste halvår, fordelt på innsamlingsfylke, kommune og produktgruppene. For hver kommune skal innsamlet mengde EE-avfall fra henholdsvis forhandlere, kommunale mottak og andre innsamlingspunkt oppgis. Rapporten skal også angi hvor mye av EE-avfallet som er husholdningsavfall og hvor mye som er næringsavfall. Miljødirektoratet kan pålegge returselskapet å rapportere innsamlet mengde av utvalgte typer EE-avfall,
- medlemmenes samlede import, eksport og innenlands produksjon av EE-produkter siste halvår fordelt på produktgruppene. Ved eksport skal fordeling på mottakerland oppgis. Merkevareravn rapportert fra produsent skal oppgis,
- medlemmenes korrigerede import-, eksport- og produksjonsdata siste halvår og dokumentasjon på dette, jf. § 1-11b,
- oversikt over representanter for utenlandsk forhandler som er medlem av returselskapet. Mengder og typer EE-produkter som er solgt i Norge det siste halvår skal oppgis,
- oversikt over representanter for utenlandske produsenter som er medlem av returselskapet. Det skal fremgå hvilke norske produsenter representanten ivaretar pliktene til og mengde og type EE-produkter som er importert siste halvår fordelt på de norske produsentene, og som er omfattet av representantens forpliktelser.

Returselskapet skal gjennomgå og kvalitetssikre all informasjon fra produsent og representant før den rapporteres til EE-registeret.

Returselskap skal årlig, innen 15. februar, rapportere følgende elektronisk til EE-registeret:

- årsrapport om totalt innsamlet mengde EE-avfall og en revisorerklæring om dette i henhold til § 1-14a,
- samlet mengde behandlet EE-avfall og mengder sendt videre til ulike typer behandling siste år, fordelt på behandlingsmåte og produktgruppe. Rapporten skal omfatte en oversikt over hvilke behandlingsanlegg som er benyttet, hvilke mengder, komponenter og materialer som er behandlet på hvert anlegg og i hvilke land behandlingen er skjedd,
- mengde EE-avfall som har blitt forberedt til ombruk fordelt på produktgruppene,
- samlede gjenvinningsandeler for alt innsamlet EE-avfall siste år, i henhold til § 1-18a, fordelt på produktgruppene.

Returselskap skal innen 15. februar hvert andre år rapportere til Miljødirektoratet resultatene fra revisorkontroll av fordelingsnøkler og snittvekt som fordeler innsamlede mengder EE-avfall på produktgrupper med undergrupper, jf. § 1-14a.

Dersom returselskapet har inngått en avtale med andre returselskap om å koordinere innsamlingen av EE-avfall for å oppfylle kravet i § 1-14 første ledd bokstav a, skal returselskapet innen 15. februar hvert år rapportere til Miljødirektoratet hvordan koordineringen skjer, herunder hvilke områder av landet og hvilke produktgrupper samarbeidet omfatter. Kopi av rapporten skal sendes EE-registeret.

Endret ved forskrifter 17 juli 2006 nr. 934, 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-20. Plikt til å informere

Returselskap skal informere husholdninger og virksomheter om at

- EE-avfall ikke skal kastes sammen med annet avfall, og er merket med eget symbol, jf. produktforskriften § 2a-9. Det må fremgå hva symbolet betyr, hvor de aktuelle EE-produktene skal leveres når det blir avfall og at de tas imot vederlagsfritt,
- EE-avfall inngår i et retursystem for ombruk, gjenvinning og forsvarlig håndtering av farlige stoffer,
- EE-avfall som inneholder farlige stoffer kan være skadelig for helse og miljø.

Returselskap skal gjennomføre jevnlig landsdekkende informasjonskampanjer eller andre lignende tiltak. Returselskapene kan samarbeide om oppfyllelse av dette kravet.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-21. Plikt til å dekke kostnader ved drift av EE-registeret

Returselskap skal dekke kostnader knyttet til drift av EE-registeret jf. § 1-25, med en andel tilsvarende medlemmenes andel av total varetilførsel for alle EE-produkter. Varetilførsel beregnes på bakgrunn av import- og eksportdata fra Toll- og avgiftsdirektoratet samt data fra returselskapet om produsentenes innenlands produksjon. Individuelt finansierte returselskaper skal i tillegg dekke EE-registerets administrative kostnader forbundet med finansiell garanti etter § 1-16.

Miljødirektoratet fastsetter gebyrets størrelse for hvert returselskap, og kan gi nærmere bestemmelser om innbetalingen. Returselskap skal betale gebyret til Miljødirektoratet i henhold til faktura. Innbetalte beløp skal i sin helhet gå til dekning av EE-registerets kostnader.

Endret ved forskrifter 17 juli 2006 nr. 934, 20 des 2007 nr. 1668 (i kraft 1 jan 2008), 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 19 des 2013 nr. 1757 (i kraft 1 jan 2014), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

VI. Plikter for behandlere

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-22. Plikt til forsvarlig behandling mv.

EE-avfall skal behandles forsvarlig og ved bruk av de beste tilgjengelige teknikker. EE-avfall skal lagres og behandles på plasser med tett dekke, nødvendig anlegg for oppsamling og rensing av overvann, og nødvendig tak eller annet klimavern. EE-avfall skal registreres inn og ut fra behandlingsanlegget med vekt målt i kilogram.

EE-avfallet skal gjenvinnes, fortrinnsvis ved at det forberedes til ombruk eller materialgjenvinnes med mindre dette ut fra avveining av miljøhensyn, ressurs hensyn og økonomiske forhold ikke er berettiget.

Ved behandling av EE-avfall, unntatt ved forberedelse til ombruk, skal alle væsker fjernes som et første trinn i behandlingsprosessen.

Ved behandling av EE-avfall, unntatt ved forberedelse til ombruk, skal følgende materialer, blandinger og komponenter fjernes manuelt som et første trinn i behandlingsprosessen, med mindre det kan dokumenteres minst like god miljømessig forsvarlig behandling ved en mekanisk, kjemisk eller metallurgisk prosess:

- a) Kondensatorer eller andre komponenter som inneholder PCB eller PCT.
- b) Kvikksølvholdige komponenter, slik som brytere og lyskilder for bakgrunnsbelysning.
- c) Batterier.
- d) Tonerkassetter og fargetoner.
- e) Asbest og komponenter som inneholder asbest.
- f) Andre gassutladningslamper enn de nevnt under pkt. b). Kvikksølv skal fjernes fra gassutladningslampene.
- g) Komponenter i EE-avfall som inneholder ildfaste keramiske fibre.
- h) Komponenter i EE-avfall som inneholder radioaktive kilder, slik som røykvarslere.
- i) Beryllium.
- j) Kretskort.
- k) Plast med bromerte flammehemmere.
- l) Billedrør/katodestrålerør. Det fluoriserende belegget skal fjernes.
- m) Klorfluorkarboner (KFK), hydroklorfluorkarboner (HKFK) eller hydrofluorkarboner (HFK), og andre gasser som virker nedbrytende på ozonlaget eller har et globalt oppvarmingspotensial (GWP) på over 15. Gassene skal tas ut og behandles forsvarlig og i tråd med produktforskriften kapittel 6 regulering av ozonreducerende stoffer og kapittel 6a regulering av fluorholdige stoffer.
- n) LCD-skjermer større en 100 cm². Alle LCD-skjermer som er bakgrunnsbelyst med lysrør/gassutladningslamper.
- o) Eksterne elektriske kabler.
- p) Kondensatorer med høyde over 25 mm, diameter over 25 mm eller tilsvarende volum, og som inneholder miljøskadelige stoffer.

Behandlere skal vurdere om EE-avfall kan inneholde andre materialer, blandinger og komponenter som er farlig avfall enn de som er listet i fjerde ledd. EE-avfall, inkludert materialer, blandinger og komponenter i EE-avfall, som er farlig avfall eller radioaktivt avfall, skal fjernes fra EE-avfallet og håndteres i tråd med denne forskrifts kapittel 11 og kapittel 16.

Materialer, komponenter og blandinger som fjernes i henhold til tredje, fjerde og femte ledd, skal inngå i en identifiserbar materialstrøm eller i en identifiserbar del av en materialstrøm. Et materiale, blanding eller komponent er identifiserbar hvis det kan overvåkes for å vise miljømessig forsvarlig behandling.

Personell som behandler EE-avfall skal ha tilstrekkelig kompetanse til å oppfylle kravene til behandling i dette kapittel, herunder om innholdet av farlige stoffer og komponenter i EE-avfall og hvor disse er plassert.

Behandlere som eksporterer EE-avfall skal sørge for at behandlingskravene i denne paragrafen oppfylles ved behandling utenfor Norge, og at dette kan dokumenteres.

Behandlere som har tillatelse etter forurensningsloven, og som er den første som behandler EE-avfall som beskrevet i tredje og fjerde ledd eller som eksporterer EE-avfall, skal oppnå gjenvinningsandeler i § 1-18a for det EE-avfallet de er første mottaker av.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-23. Plikt til å holde regnskap og rapportere for

Behandlere som har tillatelse etter forurensningsloven, og som er den første som behandler EE-avfall som beskrevet i § 1-22 tredje til femte ledd eller som eksporterer EE-avfall, skal føre årlig regnskap. Regnskapet skal omfatte egen behandling og behandling ved andre anlegg frem til EE-avfallet er endelig gjenvunnet eller sluttbehandlet.

Regnskapet skal vise:

- a) mottatt vektmengde EE-avfall fordelt på produktgruppene. Dato skal fremgå.
- b) behandlet mengde EE-avfall, herunder EE-avfall forberedt til ombruk, fordelt på produktgrupper og videre fordelt på behandlingsmetode og land,
- c) behandlet mengde EE-avfall fordelt på komponenter, blandinger og materialer og videre fordelt på behandlingsmetode, behandlingsanlegg og land. Regnskapet skal vise hvilke komponenter, blandinger og materialer som er fjernet i henhold til § 1-22 tredje til femte ledd, hvilke komponenter, blandinger og materialer som er utsortert med sikte på gjenvinning og hvordan øvrig avfall er behandlet,
- d) oppnådde gjenvinningsandeler, jf. § 1-18a.

Datagrunnlag og andre bilag for regnskapet skal dokumenteres. Dokumentasjon skal innhentes fra samtlige behandlere nedstrøms, frem til avfallet er endelig gjenvunnet eller sluttbehandlet. For første ledd bokstav c må mengder inn og ut av behandlingsanlegg nedstrøms kunne dokumenteres.

Regnskapet skal oppbevares i 5 år.

Det skal så langt som mulig brukes reelle vektmengder. Fordelingsnøkler og snittvekt kan brukes dersom det vil være uforholdsmessig byrdefullt å bruke reelle vektmengder. For materialer og komponenter som er farlig avfall skal det brukes reelle vektmengder.

Behandlere, som beskrevet i første ledd, skal rapportere årlig. Rapporteringen skal omfatte egen behandling og behandling ved andre anlegg frem til EE-avfallet er endelig gjenvunnet eller sluttbehandlet. Rapportering skal ikke omfatte importert EE-avfall. Rapporten skal inneholde:

- a) total mengde mottatt EE-avfall, fordelt på produktgruppene. Det skal angis EE-avfall som er mottatt for returselskap og mottatt EE-avfall som ikke er tilknyttet et av returselskapene.
- b) samlet mengde behandlet EE-avfall og mengder sendt videre til ulike typer behandling, fordelt på behandlingsmåte og produktgruppe. Det skal rapporteres i hvilke land behandlingen har skjedd.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

VII. Plikter ved grensekryssende forsendelse av brukte EE-produkter

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

§ 1-24. Krav til testing, dokumentasjon og beskyttelse mot skader

Ved grensekryssende forsendelser, inn og ut av Norge, av brukte EE-produkter skal hvert enkelt produkt testes før forsendelsen gjennomføres. Testen skal inkludere en funksjonstest og en vurde-

ring av farlige stoffer i produktene jf. produktforskriften og REACH-forskriften. Hvilken funksjonstest som skal gjennomføres avhenger av EE-produktets opprinnelige formål, og må minimum inkludere testing av nøkkelfunksjoner.

Ved testing skal følgende dokumenteres for hvert enkelt produkt, og samles i en protokoll:

- a) type EE-produkt, og hvilken produktgruppe, EE-produktet tilhører,
- b) identifikasjonsnummer eller serienummer, dersom dette finnes,
- c) produksjonsår på EE-produktet, dersom dette finnes,
- d) navn og adresse på virksomheten som har gjennomført testing av EE-produktet. Dersom virksomheten er norsk skal organisasjonsnummer oppgis,
- e) resultat av testing, inkludert dato for dette og
- f) hvilke tester som er utført på EE-produktet.

Følgende dokumentasjon skal følge forsendelsen:

- a) kopi av faktura og kontrakt om salg eller annen avhending av EE-produktene. Det skal fremgå at EE-produktene er egnet for direkte ombruk, uten noen form for bearbeidelse eller reparasjon i forkant, og at produktet er i fullt funksjonsdyktig stand.
- b) dokumentasjon om testing angitt i andre ledd bokstav a til f. Dokumentasjonen skal festes på hvert EE-produkt. Dersom produktet er emballert skal dokumentasjon festes på emballasjen,
- c) protokoll over testing, jf. andre ledd,
- d) erklæring om at innholdet i forsendelsen ikke er avfall, slik dette begrepet er definert i forurensningsloven § 27,
- e) transportdokument, for eksempel et fraktbrev eller et CMR-fraktbrev,
- f) erklæring om ansvar fra den som er ansvarlig for forsendelsen.

Kravene i første og andre ledd til testing, og tredje ledd bokstav a, b og c til dokumentasjon mv. gjelder ikke dersom det kan dokumenteres at forsendelsen går mellom to virksomheter i henhold til en avtale, og de

- a) defekte EE-produkter sendes til reparasjon under en garanti til produsenten eller en tredjepart som handler på produsentens vegne, med sikte på ombruk,
- b) brukte EE-produkter til profesjonell bruk, jf. § 1-3 bokstav e, sendes til produsenten, en tredjepart som handler på produsentens vegne eller et reparasjonsanlegg for renovering eller reparasjon i henhold til en gyldig avtale, med sikte på ombruk. Dette unntaket gjelder bare dersom den aktuelle aktøren befinner seg i et land som er tilknyttet OECD sin beslutning om grense-kryssende transport av avfall til gjenvinning i henhold til avfallsforskriften kapittel 13 jf. forordning (EF) nr. 1013/2006,
- c) brukte, defekte EE-produkter til profesjonell bruk, jf. § 1-3 bokstav e, slik som medisinsk utstyr eller deler av slikt utstyr, sendes til produsenten eller en tredjepart som handler på produsentens vegne for kjerneårsaksanalyse under en gyldig avtale. Dette unntaket gjelder bare dersom det kun er produsenten eller tredjeparten som kan utføre kjerneårsaksanalysen.

Det skal brukes egnet beskyttelse av produktet mot skader ved transport, lossing og lasting, herunder tilstrekkelig emballering og hensiktsmessig stabling av EE-produktene i forsendelsen.

Dersom kravene i denne bestemmelsen ikke er oppfylt, og det er mistanke om en ulovlig forsendelse av avfall, skal forsendelsen anses som en forsendelse av avfall, og reglene i kapittel 13, herunder forordning (EF) nr. 1013/2006, kommer til anvendelse. Det samme gjelder dersom det er uenighet mellom berørte land om klassifisering av innholdet i forsendelsen som avfall eller produkt, jf. artikkel 28 i forordning (EF) nr. 1013/2006.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

VIII. Produsentregister

Endret ved forskrifter 2 mai 2005 nr. 406 som endret ved forskrift 27 juni 2006 nr. 754 (i kraft 1 juli 2006), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016, tidligere del VI).

§ 1-25. EE-registeret

Miljødirektoratet eier et register som skal omfatte alle produsenter av EE-produkter. EE-registeret skal;

- a) motta og sammenstille data fra:
  1. Toll- og avgiftsdirektoratet om produsentenes import og eksport og private husholdningers direkte import av EE-produkter fra andre land,
  2. returselskapene om hvilke produsenter og representanter som er medlem av returselskapene,
3. produsenter om deres import, eksport og innenlands produksjon av EE-produkter fordelt på produktgruppene,
- b) motta oppdatert data fra returselskapene om deres medlemmers kontaktinformasjon, foretaksnummer og salgsmetode, samt korrigerede data og dokumentasjon om endrede import-, eksport- og produksjonsdata,
- c) motta og sammenstille data fra returselskap om representanter for utenlandske forhandlere og utenlandske produsenter. Dette skal omfatte mengder og typer EE-produkter som er omfattet av deres forpliktelser etter dette kapitlet. EE-registeret motta og sammenstille informasjon om hvilke norske produsenter de utenlandske produsentene ivaretar forpliktelsene til. EE-registeret skal også motta skriftlig erklæring fra representantene,
- d) motta og sammenstille data fra returselskapene om EE-avfall som er innsamlet, behandlet og sendt til ulike typer behandling, fordelt på produktgruppene og fordelt på komponenter og materialer. EE-registeret skal fordele innsamlede mengder EE-avfall på fylke og kommune. Per kommune skal EE-avfall fordeles på kommunale mottak, forhandlere og andre innsamlingspunkter. Rapportert EE-avfall skal også fordeles på hvilke behandlingsanlegg som er benyttet, hvilke mengder og typer EE-avfall som er behandlet og i hvilket land behandlingen har skjedd,
- e) på forespørsel gi andre EØS-lands myndigheter data om eksport av EE-produkter og EE-avfall fra Norge,
- f) på sin nettside ha tilgjengelig lenker til andre EØS-lands nettsteder til nasjonale produsentregistre for EE-produkter,
- g) beregne den samlede varetilførselen i Norge, i tråd med vedlegg 1, fordelt på produktgruppene,
- h) veilede om den enkelte produsent og representant sine forpliktelser som må oppfylles gjennom medlemskap i returselskap, herunder opplyse om hvilke returselskaper som er godkjent for å dekke aktuelle EE-produkter,
- i) informere produsent eller representant dersom godkjenning av returselskap der produsenten er medlem, trekkes tilbake,
- j) innhente data om produsenters foretaksnummer, adresse og import og innenlands produksjon av EE-produkter fra Toll- og avgiftsdirektoratet og Brønnøysundsregistrene for å identifisere produsenter som ikke oppfyller sine forpliktelser etter § 1-10 og § 1-11b, og orientere disse produsentene om deres forpliktelser,
- k) identifisere representanter som ikke oppfyller sine forpliktelser etter § 1-11a og utenlandske forhandlere som selger til private norske husholdninger uten å ha oppnevnt en representant. EE-registeret skal orientere representanter, og om nødvendig, utenlandske forhandlere, om representantenes forpliktelser i Norge. EE-registeret skal også informere Miljødirektoratet dersom det ikke er oppnevnt en slik representant,
- l) motta informasjon fra returselskap om hvilke merkevareravn produktene produsenter og representanter selger på det norske markedet har,

- m) bare gi opplysninger i samsvar med reglene om taushetsplikt i forvaltningsloven,
- n) opptre nøytralt i forholdet mellom konkurrerende returselskaper.

Miljødirektoratet kan fastsette nærmere krav til oppfyllelse av bestemmelsen i bokstav a) til n).

Endret ved forskrifter 17 juli 2006 nr. 934, 20 des 2007 nr. 1668 (i kraft 1 jan 2008), 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 19 des 2013 nr. 1757 (i kraft 1 jan 2014), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016, tidligere § 1-22).

IX. Andre bestemmelser

Endret ved forskrifter 2 mai 2005 nr. 406 (i kraft 1 juli 2006), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016, tidligere del VII).

§ 1-26. Forholdet til kapittel 11 om farlig avfall og kapittel 16 om radioaktivt avfall

Forhandlere og kommuner som mottar eller henter EE-avfall i henhold til sine plikter etter denne forskrift trenger ikke tillatelse etter § 11-6 eller § 16-5.

Endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016, tidligere § 1-23).

§ 1-27. Tilsyn

Fylkesmannen fører tilsyn med at pliktene etter dette kapitlet for forhandlere, kommuner og behandlere som ikke har tillatelse fra Miljødirektoratet overholdes. Miljødirektoratet fører for øvrig tilsyn med at bestemmelsene i dette kapitlet og vedtak truffet i medhold av bestemmelsene i dette kapitlet overholdes.

Endret ved forskrifter 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016, tidligere § 1-25).

Vedlegg 1. Returselskapets innsamlingsforpliktelse

Returselskapet skal sørge for å hente og motta en andel av totalt innsamlet mengde EE-avfall som tilsvarer medlemmenes andel av totale varetilførsel i det samme geografiske området, justert for etterregulering på nasjonalt nivå.

Innsamlingsforpliktelsen beregnes for hver produktgruppe eller undergruppe der dette finnes, jf. § 1-1a, slik at:

$$H_n = A_{totn} * M_n + \text{regn-1}$$

der

n = perioden innsamling av EE-avfall foregår i, ett år

H_n = innsamlingsforpliktelsen til det enkelte returselskap for hver produktgruppe/undergruppe for periode n . H er mengden EE-avfall som skal hentes og mottas av returselskapet i det geografiske området som medlemmene har satt EE-produkter på markedet (i tonn). H er først kjent når perioden n er over.

A_{totn} = antall tonn EE-avfall som er innsamlet av alle returselskap i perioden n (mengder oppgis av EE-registeret).

M_n = andel av total varetilførsel som returselskapets medlemmer har i periode n . M_n beregnes på bakgrunn av import- og eksporttall fra Toll- og avgiftsdirektoratet og produksjonstall fra returselskapene. Total varetilførsel oppgis av EE-registeret.

regn-1 = etterreguleringsledd for perioden n , beregnet på bakgrunn av innsamlede mengder fra perioden $n-1$, slik at:

$$\text{regn-1} = (H_{n-1} - A_{n-1})$$

der

A_{n-1} = antall tonn EE-avfall som er innsamlet av det enkelte returselskap i perioden $n-1$

Etterreguleringsleddet beregnes for hver produktgruppe eller undergruppe der dette finnes. Etterregulering vedtas av Miljødirektoratet.

Miljødirektoratet kan bestemme at det ikke skal vedtas etterreguleringsledd for en produktgruppe eller undergruppe for en periode dersom Miljødirektoratet finner at etterregulering likevel ikke er hensiktsmessig innenfor en gruppe.

Endret ved forskrifter 2 mai 2005 nr. 406 som endret ved forskrift 27 juni 2006 nr. 754 (i kraft 1 juli 2006), 20 des 2007 nr. 1668 (i kraft 1 jan 2008), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

Vedlegg 2. Sertifisering av returselskap

Del A: Definisjoner

1. Definisjoner

I dette vedlegg menes med

- Avvik; mangel på oppfylning av krav i dette vedlegg, del C: Manglende oppfyllelse av krav/myndighetskrav som ikke omfattes av del C anses ikke som avvik her.
- Sertifiseringsrevisjon; systematisk og uavhengig undersøkelse for å fastslå om returselskapet har iverksatt effektive systematiske tiltak for å sikre og dokumentere at kriteriene i dette vedleggs del C er oppfylt.
- Akkreditering; offisiell anerkjennelse av en organisasjons kompetanse og evne til å utføre angitte oppgaver i samsvar med gitte krav.
- Sertifisering; tildeling og opprettholdelse av sertifikat som sikrer og dokumenterer oppfyllelse av kriteriene i dette vedleggs del C.

Tilføyd ved forskrift 2 mai 2005 nr. 406 som endret ved forskrift 27 juni 2006 nr. 754 (i kraft 1 juli 2006), endret ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

Del B: Regler for sertifisering av returselskap

1. Krav til etablering av styringssystem og sertifisering

For å oppnå sertifisering skal returselskap iverksette og vedlikeholde et effektivt styringssystem for å sikre og dokumentere at kravene i dette vedleggs del C er oppfylt.

Returselskap skal inngå skriftlig avtale om sertifisering med et sertifiseringsorgan som oppfylder kravene i punkt 5. Sertifiseringsorganet kan i forbindelse med sertifiseringsprosessen knytte til seg annen ekstern kompetanse.

2. Sertifisering

Sertifiseringsorganene skal gjennomføre sertifiseringsrevisjonene hos returselskapet for å verifisere samsvar med kravene i dette vedleggs del C.

Sertifiseringsorganene må foreta de undersøkelser som er nødvendig for å vurdere om det foreligger brudd på kravene i dette vedleggs del C. Sertifiseringen skal omfatte besøk hos returselskap og hos underleverandører der dette er nødvendig for å stadfeste oppfyllelse av kravene i dette vedleggs del C. Returselskapet skal gi adgang til å foreta de undersøkelser som sertifiseringsorganet finner nødvendig, og tilgang til de opplysninger sertifiseringsorganet krever.

Returselskap sertifiseres for tre år av gangen. Etter førstegangs-sertifisering skal det gjennomføres periodiske revisjoner. Første periodiske revisjon skal gjennomføres 6 måneder etter sertifisering, deretter med 12 måneders intervall.

Fornyeelse av sertifikat etter tre år skal gjennomføres ved en resertifiseringsrevisjon før sertifikatets utløpsdato. Resertifiseringsrevisjonen skal gjennomføres slik at returselskapet har tid

til å håndtere avvik i henhold til frister som er gitt under punkt 3. Periodiske revisjoner etter resertifisering skal gjennomføres med 12 måneders intervall.

Sertifikatet utløper automatisk dersom returselskapet ikke fornyer sertifikatet innen tre år eller det har gått over 15 måneder siden forrige sertifiseringsrevisjon (resertifiseringsrevisjon eller periodisk revisjon).

Under revisjonene skal det registreres avvik som sertifiseringsorganet oppsummerer i en revisjonsrapport seinest en uke etter utført revisjon.

Returselskapet skal sende melding om førstegangssertifisering, fornyelse og periodiske revisjoner av sertifikat med kopi av revisjonsrapport til Miljødirektoratet med gjenpart til EE-registeret.

3. Klassifisering av avvik fra sertifiseringsrevisjon

Returselskap skal rette og dokumentere oppfølging av alle avvik.

Kravene i del C er inndelt i tre klasser, med følgende krav til oppfølging:

Klasse 1: Avvik rettes innen 60 dager etter at revisjonsrapport er mottatt.

Klasse 2: Avvik rettes innen 90 dager etter at revisjonsrapport er mottatt.

Klasse 3: Avvik rettes innen utløp av inneværende innsamlingsperiode. Innsamlingsperioden er fra 1. januar til 31. desember. Dersom avvik gis etter 1. oktober, gis det frist ut påfølgende innsamlingsperiode.

Dersom avvik 2 ikke er rettet innen fristen på 90 dager, skal avviket videre følges opp som for avvik i klasse 1.

Avvik anses som rettet når sertifiseringsorgan skriftlig stadfester dette.

4. Tilbaketrekking av sertifikat

Sertifiseringsorgan skal straks trekke tilbake returselskapets sertifikat dersom

a) endelig frist for retting av avvik i punkt 3 er oversittet med 15 dager.

- Dersom det ved fristens utløp likevel kun er to eller færre avvik i klasse 1 som ikke er rettet, skal sertifikat først trekkes tilbake når fristen jf. punkt 3 er oversittet med 60 dager, eller

- Dersom det ved fristens utløp likevel kun er fem eller færre avvik i klasse 2 som ikke er rettet, skal sertifikat først trekkes tilbake når fristen jf. punkt 3 er oversittet med 90 dager.

Varsel om tilbaketrekking av sertifikat sendes før utløp av fristene i punkt 3.

b) Miljødirektoratet har gitt melding om at en eller flere av følgende innbetalinger er manglende eller utilstrekkelig fire måneder etter at første frist for innbetaling er oversittet, med henvisning til kriteriene i denne forskrifts del C:

- midler til dekning av EE-registerets kostnader jf. kriterium 8.02 og 8.03

- kollektiv forpliktelse etter kriterium 5.01 og 5.02

c) returselskap legger ned sin virksomhet.

Sertifiseringsorganet skal sende melding om tilbaketrekking av sertifikat til Miljødirektoratet med gjenpart til EE-registeret.

5. Krav til sertifiseringsorgan som returselskapet benytter

Sertifiseringsorgan skal:

- være akkreditert i medhold av forskrift om begrenning av forurensning kapittel 38 for å utføre kontroll i henhold til

forurensningsloven § 52c (EMAS-ordningen). Akkrediteringen må minst omfatte følgende klassifisering av økonomisk virksomhet (NACE-koder) fastsatt ved forordning (EØF) nr. 3037/90:

- DN37 - Gjenvinning
- O90 - Avløps- og renovasjonsvirksomhet, og
- utføre sertifisering av returselskap i tråd med reglene i dette vedlegget, og
- være uavhengig, upartisk og objektiv i utøvelsen av sine oppgaver, og
- sikre at organisasjonen og dens personale ikke er utsatt for noe kommersielt, økonomisk eller annet press som kunne tenkes å påvirke deres vurdering eller svekke tilliten til deres uavhengige vurdering og deres integritet i forbindelse med den virksomheten de utøver, og
- ha til rådighet dokumenterte metoder og framgangsmåter for kontroll, herunder mekanismer for kvalitetskontroll og bestemmelser om fortrolighet, og
- beherske norsk språk skriftlig og muntlig, og ha tilstrekkelig kunnskap om relevant norsk regelverk.

Endret ved forskrifter 20 des 2007 nr. 1668 (i kraft 1 jan 2008), 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

Vedlegg 3. Revisorgodkjenning og revisorkontroll

Vedlegg 3 tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

Del A: Revisorgodkjenning av totalt innsamlede mengder EE-avfall

Returselskapet skal årlig få utført revisorgodkjenning av årsrapport over totalt innsamlede mengde EE-avfall. Returselskapet skal anvende en godkjent revisor.

Revisor skal:

- a) gjennomføre revisorkontroll i overensstemmelse med kravene i internasjonal standard for attestasjonsoppdrag ISAE 3000 Attestasjonsoppdrag som ikke er revisjon eller begrenset revisjon av historisk finansiell informasjon.
- b) utføre revisjonen etter beste skjønn, herunder vurdere risikoen for at det kan foreligge feilinformasjon i årsrapporten som følge av misligheter og feil.
- c) foreta de undersøkelser som han finner nødvendig for å vurdere om registrerte vektmengder innsamlet EE-avfall i årsrapport til EE-registeret er i samsvar med total innveid mengde EE-avfall for returselskapet.
- d) utføre stikkprøver av registrerte mengder mottatt EE-avfall i selskapets registre mot vektseddel fra mottaksregistrering. Revisor skal også utføre andre kontrollhandlinger av informasjon om registrert mengde EE-avfall i årsrapporten.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

Del B: Revisorkontroll av fordelingsnøkler og snittvekter som fordeler innsamlede mengder EE-avfall på produktgrupper

Returselskapet skal hvert andre år få utført revisorkontroll av fordelingsnøkler og snittvekter som fordeler innsamlede mengder EE-avfall på produktgrupper, jf. § 1-1a. Returselskapet skal anvende en godkjent revisor.

Revisor skal:

1. utføre revisorkontrollen i samsvar med internasjonal standard ISRS 4400 Avtalte kontrollhandlinger,
2. utføre følgende kontrollhandlinger;
  - a) Revisor skal innhente og kontrollere at dokumentasjon

om beregning av fordelingsnøkklene og snittvekter viser;

- enighet mellom mottaksstedet, returselskapet og tellemannskapet om beregningen av fordelingsnøkkelen(e) og snittvekten(e),
  - dato for når beregningen ble gjennomført,
  - beskrivelse av antall stikkprøver for beregning av fordelingsnøkler og snittvekter,
  - at burene eller EE-avfallet som velges for stikkprøver representerer alle relevante oppsamlingssteder (kommunalt mottak, forhandler og andre),
  - at det foretas kontrollert veiing av EE-avfallet i stikkprøvene. Det skal oppgis antall veiinger som er foretatt,
  - at produktgruppene er lagt til grunn ved sortering i produktgrupper,
  - at utregningene som ligger til grunn for fordelingsnøkklene og snittvektene er matematisk riktige.
- b) Revisor skal kontrollere at siste beregnede fordelingsnøkler og snittvekter er benyttet ved registrering i registreringssystemet.
- Ved automatisk registrering: revisor kontrollerer dokumentasjon som viser at beregnede fordelingsnøkler og snittvekt benyttes ved registrering,
  - Ved manuell registrering: revisor kontrollerer at minimum 25 innregistreringer av avfall har benyttet korrekte fordelingsnøkler og snittvekter i henhold til dokumentasjon vedrørende beregningene av fordelingsnøkklene.
- c) Revisor skal kontrollere om returselskapet har rutiner for regelmessig oppdatering av fordelingsnøkler og snittvekter.
- d) Revisor skal etterspørre skriftlige analyser for behovet for flere fordelingsnøkler og snittvekter.

Revisor skal rapportere resultatene fra kontrollhandlingene i bokstav a til d til returselskapet.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

Del C: Generelle krav til returselskapet ved bruk av revisor

For revisjon etter del A og B skal returselskapet som et minimum gi revisor:

- a) tilgang til alle opplysninger som returselskapet har kjennskap til som er relevante for utarbeidelsen av rapporten, tilleggsopplysninger som revisor har bedt om for kontrollformål, og ubegrenset tilgang til personer i enheten som det etter revisors vurdering er nødvendig å innhente kontrollbevis fra,
- b) opplysninger om resultatene av returselskapets vurdering av risikoen for at rapporten kan inneholde vesentlig feilinformasjon, jf. internkontrollforskriften,
- c) alle opplysninger om eventuelle feil eller mistanker om feil som returselskapet er kjent med og som kan ha påvirket data eller rapportering,
- d) opplysninger om alle kjente tilfeller av manglende overholdelse eller mistanke om manglende overholdelse av lover og forskrifter som kan ha betydning for utarbeidelsen av rapporten og
- e) opplysninger om returselskapets nærstående parter og alle typer relasjoner til nærstående parter og transaksjoner med disse som de er kjent med.

Tilføyd ved forskrift 16 des 2015 nr. 1772 (i kraft 1 jan 2016).

Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall

(avfallsforskriften)

Kapittel 3. Kasserte batterier

Hele kapittel 3 endret ved forskrift 24 okt 2012 nr. 989.

Fastsatt med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 32 og § 33. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12x (direktiv 2006/66/EF endret ved direktiv 2008/103/EF), nr. 12zh (vedtak 2008/763/EF) og nr. 12zt (vedtak 2009/603).

I. Innledende bestemmelser

Hele kapittel 3 endret ved forskrift 24 okt 2012 nr. 989.

§ 3-1. Formål

Formålet med bestemmelsene i dette kapitlet er å redusere de miljøproblemer batterier forårsaker når de ender som avfall. Dette skal skje gjennom separat innsamling, behandling og høy grad av gjenvinning.

§ 3-2. Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapitlet regulerer innsamling, mottak, behandling og gjenvinning av kasserte batterier.

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder ikke for batterier brukt i utstyr som er produsert spesifikt til militære formål eller til å bli sendt ut i rommet.

§ 3-3. Definisjoner

I dette kapitlet menes med

- a) batteri: kilde for elektrisk energi, der energien produseres ved direkte omdanning av kjemisk energi, og som består av en eller flere primærbattericeller (ikke-oppladbare) eller en eller flere sekundærbattericeller (oppladbare også kalt akkumulatører)
- b) løse batterier: ethvert batteri som ikke er innmontert i produkter
- c) batterikategori: de tre batterikategoriene er bærbare batterier, industribatterier og blybatterier
- d) bærbart batteri: forseglet batteri som kan være håndholdt og som verken er industribatteri eller blybatteri
- e) industribatteri: batteri spesielt laget kun for industriell eller yrkesmessig bruk eller til fremdrift i elektriske kjøretøy
- f) blybatteri: batteri som inneholder bly, brukt til startmotor, tenning og lys i kjøretøy mv., som ikke er industribatteri
- g) materialgjenvinning: enhver form for gjenvinning der avfall omskapes til et produkt
- h) behandling: aktiviteter som gjøres for gjenvinning eller sluttbehandling av avfall, herunder forberedelser til gjenvinning eller sluttbehandling og lagring i påvente av gjenvinning eller sluttbehandling
- i) produsent: enhver som ervervsmessig importerer eller i Norge produserer batterier for det norske markedet, herunder batterier som er innebygd i andre produkter
- j) forhandler: enhver som ervervsmessig omsetter løse batterier til en sluttbruker.

II. Plikter for forhandler

Hele kapittel 3 endret ved forskrift 24 okt 2012 nr. 989.

§ 3-4. Plikt til å ta imot kasserte batterier

Forhandlere skal ta kasserte løse batterier vederlagsfritt i retur i butikklokale eller på annet sted i umiddelbar nærhet av dette. Plikten er begrenset til de kategorier batterier forhandleren omsetter, men er ikke begrenset til merke eller fabrikat. Mottakplikten gjelder uten forpliktelse til å kjøpe nytt batteri.

§ 3-5. Plikt til å sørge for sortering og oppbevaring

Forhandler skal sørge for at løse kasserte batterier som er mottatt, sorteres fra øvrig avfall og oppbevares på egnet sted uten fare for helse, miljø eller sikkerhet. Oppbevaringen skal ikke gjøre at muligheten for behandling, herunder gjenvinning, av de kasserte batteriene, reduseres.

§ 3-6. Plikt til å informere

Forhandler skal informere om at løse batterier ikke skal kastes sammen med annet avfall og om den mottakplikten som forhandleren har. Det skal informeres gjennom oppslag i butikklokaler. Teksten skal være iøynefallende, lett lesbar og skille seg ut fra øvrig informasjon.

III. Plikt for produsent

Hele kapittel 3 endret ved forskrift 24 okt 2012 nr. 989.

§ 3-7. Plikt til medlemskap i returselskap

Importører og produsenter av batterier skal oppfylle sitt produsentansvar gjennom medlemskap i et godkjent returselskap for kasserte batterier. Medlemskapet skal dekke den eller de batterikategorier som produsenten importerer til eller produserer i Norge.

Produsenter av batterier som er innebygd i EE-produkter eller kjøretøy og som er medlem i godkjent returselskap etter denne forskrifts kapittel 1 og 4 trenger ikke, for så vidt gjelder disse batteriene, å være medlem i et returselskap med godkjenning etter § 3-8.

IV. Plikter for returselskap for batterier

Hele kapittel 3 endret ved forskrift 24 okt 2012 nr. 989.

§ 3-8. Krav om godkjenning av returselskap for batterier

Den som skal drive returselskap for kasserte batterier må ha en godkjenning av Miljødirektoratet. Det er anledning til å søke om godkjenning for begrensede kategorier batterier. Det skal i søknaden godtgjøres at ordningen tilfredsstiller pliktene i § 3-9 til § 3-14.

Miljødirektoratet kan stille ytterligere vilkår for godkjenningen. Godkjenningen kan trekkes tilbake dersom pliktene i § 3-9 til § 3-14 eller vilkårene i godkjenningen ikke overholdes.

Endret ved forskrift 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013).

§ 3-9. Plikt til likebehandling og finansiering

Alle produsenter av batterier skal ha adgang til å delta i returselskapet på like vilkår. Det er likevel adgang til å differensiere prisen på deltakelse i returselskapet avhengig av kostnadene ved administrere ordningen, å samle inn, behandle og gjenvinne ulike batterier.

§ 3-10. Plikt til etablering av innsamlingsssystem og henting

Hvert returselskap skal sørge for at det etableres et tilstrekkelig innsamlingsssystem i de geografiske områder av landet hvor medlemmenes produkter blir eller tidligere har blitt omsatt eller levert. Systemet kan begrenses til de kategorier batterier medlemmene omsetter.

Returselskap skal sørge for vederlagsfri henting av kasserte batterier fra forhandlerne.

§ 3-11. Innsamlingsplikt

Returselskap skal årlig samle inn minst 95 prosent av medlemmenes samlede import og produksjon av blybatterier og industribatterier.

For bærbare batterier skal returselskap samle inn 30 prosent av medlemmenes samlede import og produksjon av løse batterier.

Miljødirektoratet kan ved vedtak endre prosentsatsene i denne bestemmelsen for å sikre en hensiktsmessig innsamling av kasserte batterier.

Innsamlingsgraden skal beregnes ved å dele vekten av alle batterier innenfor samme kategori, samlet inn av returselskapet i gjeldende kalenderår, med vekten av medlemmenes totale tilførsel innen samme kategori i forrige kalenderår. Varetilførsel skal beregnes på bakgrunn av innenlands produksjon og import- og eksportdata fra Toll- og avgiftsdirektoratet. Det regnes fratrukk i varetilførsel for batterier som er eksportert før de er solgt til sluttbruker.

Endret ved forskrift 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013).

§ 3-12. Plikt til behandling og gjenvinning

Returselskap skal sørge for at alle batterier som er innsamlet blir behandlet og gjenvunnet i tråd med kravene i § 3-17.

§ 3-13. Plikt til å rapportere

Returselskapene skal rapportere minst årlig til Miljødirektoratet. Rapporten skal omfatte:

- Data om hvilke produsenter som er medlem, om deres mengder av import, eksport og innenlands produksjon av batterier samt oversikt over mottakerland ved eksport.
- Data om oppnådd innsamlingsgrad og mengde kasserte batterier som er innsamlet og sendt til gjenvinning.
- Hvilke behandlingsanlegg som er benyttet, deres lokalisering, hvilke mengder som er behandlet av hvem, samt hvilken gjenvinningsgrad som er oppnådd. Gjenvinningsgrad skal rapporteres i tråd med § 3-18a.

Klima- og forurensningsdirektoratet kan fastsette ytterligere krav til innholdet i rapporteringen.

Endret ved forskrifter 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 18 nov 2013 nr. 1328.

§ 3-14. Plikt til å informere

Returselskap skal informere publikum om

- batterienes potensielle helse- og miljøeffekter
- hensikten med kildesortering av batterier
- at batteriene inngår i et system for retur og gjenvinning og at kasserte batterier kan leveres vederlagsfritt til forhandler
- hvordan returselskapet bidrar til gjenvinning av kasserte batterier
- hva merkingen i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) kapittel 2 vedlegg 1 betyr.

V. Plikter for returselskap for EE-avfall og kasserte kjøretøy

Hele kapittel 3 endret ved forskrift 24 okt 2012 nr. 989.

§ 3-15. Krav til utmontering, behandling og rapportering

Returselskap for EE-avfall og kasserte kjøretøy plikter å sørge for utmontering av batterier, jf. denne forskrifts kapittel 1, vedlegg 2 del c, punkt 6.23 d) og kapittel 4, vedlegg 1 nr. 3.

§ 3-12 og § 3-13 gjelder også for returselskap for EE-avfall eller kasserte kjøretøy godkjent etter denne forskrifts kapittel 1 og 4.

VI. Plikter for mottaks-, sorterings- og behandlingsanlegg

Hele kapittel 3 endret ved forskrift 24 okt 2012 nr. 989.

§ 3-16. Krav om tillatelse

Den som skal håndtere batterier som er farlig avfall må ha tillatelse, jf. denne forskrifts § 11-6 og § 11-7.

Den som skal drive en opplagsplass eller et anlegg for behandling av kasserte batterier som ikke er farlig avfall må ha tillatelse etter forurensningsloven § 29, jf. § 11, dersom anlegget kan medføre forurensning eller virke skjæmmende.

§ 3-17. Krav til behandlingsanlegg

Behandling og lagring, herunder midlertidig lagring på behandlingsanlegg skal foregå på steder med ugjennomtrengelige overflater og egnet værbestandig tildekning eller i egnede beholdere.

Forbehandling på gjenvinningsanlegget skal minst omfatte uttak av alle væsker og syrer der det er relevant.

Gjenvinningsgraden skal være

- minst 65 prosent materialgjenvinning av blybatterienes gjennomsnittsvekt, herunder materialgjenvinning av blyinnholdet til det teknisk høyeste mulige nivå, uten for store kostnader
- minst 75 prosent materialgjenvinning av nikkel-kadmiumbatterienes gjennomsnittsvekt, herunder materialgjenvinning av kadmiuminnholdet til det teknisk høyest mulige nivå, uten for store kostnader
- minst 50 prosent materialgjenvinning av andre batteriers gjennomsnittsvekt.

Gjenvinningsgraden skal beregnes i tråd med § 3-18a.

Endret ved forskrift 18 nov 2013 nr. 1328.

§ 3-18. Plikt til å rapportere

Behandlingsanlegg for batterier skal rapportere årlig til Miljødirektoratet om hvilke mengder som er behandlet og gjenvinningsgraden som er oppnådd. Gjenvinningsgrad skal rapporteres i tråd med § 3-18a. Ved videresending av batterier eller fraksjoner fra batterier til andre behandlingsanlegg, må anleggets navn, lokalisering og hvilken behandlingsmåte som er benyttet, oppgis i rapporten.

Denne rapporteringsplikten gjelder ikke dersom anlegget er tilknyttet et godkjent returselskap som rapporter anleggets fullstendige behandlings- og gjenvinningsaktivitet etter § 3-13.

Miljødirektoratet kan fastsette ytterligere krav til innholdet i rapporteringen.

Endret ved forskrifter 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 18 nov 2013 nr. 1328.

§ 3-18a. Krav til beregning og rapportering av gjenvinningsgrad - gjennomføring av forordning (EU) nr. 493/2012

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12zzi (forordning (EU) nr. 493/2012) om fastsettelse, i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/66/EF, av regler om beregning av effektivitet av prosesser for gjenvinning av brukte batterier og akkumulatorer gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Tilføyd ved forskrift 18 nov 2013 nr. 1328.

VII. Avsluttende bestemmelser

Hele kapittel 3 endret ved forskrift 24 okt 2012 nr. 989.

§ 3-19. Tilsyns og vedtaksmyndighet

Fylkesmannen eller den Klima- og miljødepartementet bemyndiger, fører tilsyn med at pliktene for forhandlere i § 3-4 til § 3-6 overholdes og gir tillatelse og fører tilsyn med de anlegg som jf. § 3-16 andre ledd må ha en tillatelse.

Miljødirektoratet eller den Klima- og miljødepartementet bemyndiger, fører tilsyn og fatter vedtak i henhold til øvrige bestemmelser i dette kapitlet.

Endret ved forskrifter 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 19 des 2013 nr. 1757 (i kraft 1 jan 2014).

Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall

(avfallsforskriften)

Kapittel 7. Emballasjeavfall

Kapittel 7 opphevet ved forskrift 4 mai 2015 nr. 496 (i kraft 31 des 2015), tilføyd igjen ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

Fastsatt med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 31, § 32, § 33, § 49, § 52a, § 63 og § 81, jf. EØS-avtalen vedlegg II kapittel XVII nr. 7 (direktiv 1994/62/EF endret ved direktiv 2004/12/EF, direktiv 2005/20/EF og direktiv 2013/2/EU).

§ 7-1. Formål

Formålet med dette kapitlet er å redusere de miljøproblemer emballasje forårsaker når den brukes, øke ombruk og materialgjenvinning og redusere miljøproblemer fra emballasjeavfall. Dette skal skje gjennom å redusere mengden emballasje, gjennom optimering av emballasjen og ved å sikre at brukt emballasje og emballasjeavfall blir samlet inn, ombrukt og materialgjenvunnet.

Opphevet ved forskrift 4 mai 2015 nr. 496 (i kraft 31 des 2015), tilføyd igjen ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-2. Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapitlet regulerer ubrukt emballasje brakt i omsetning i det norske markedet, samt innsamling, ombruk, materialgjenvinning og annen behandling av brukt emballasje og emballasjeavfall.

Bestemmelsene i dette kapitlet omfatter ikke emballasje til drikkevarer som dekkes av avfallsforskriften § 6-1.

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder ikke for Svalbard og Jan Mayen.

Opphevet ved forskrift 4 mai 2015 nr. 496 (i kraft 31 des 2015), tilføyd igjen ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-3. Definisjoner

I dette kapitlet menes med

- a) emballasje; ethvert produkt og enhver engangsartikkel, som består av materialer av hvilken som helst art, brukt til innpakning, beskyttelse, håndtering, levering fra produsent til bruker og presentasjon av varer, herunder råvarer og ferdigprodukter. Ved vurderingen av om noe er emballasje skal følgende tre kriterier legges til grunn:
  - 1) Produkter og engangsartikler skal anses som emballasje der som de er i samsvar med ovennevnte definisjon, uavhengig av andre funksjoner som emballasjen måtte ha, med mindre artikkelen utgjør en integrert del av et produkt og er nødvendig for å omslutte, støtte eller bevare produktet i hele dets levetid og alle deler er bestemt til å brukes eller forbrukes samlet
  - 2) Produkter og engangsartikler som er utformet for og beregnet på å bli fylt, og engangsartikler som selges fylt, skal anses som emballasje i den grad de fyller en emballasjefunksjon
  - 3) Emballasjekomponenter og hjelpeelementer som er integrert i emballasjen, skal anses som en del av den emballasjen de er integrert i. Hjelpeelementer som er hengt direkte på eller er festet til produktet, og som fyller en emballasjefunksjon, skal anses som emballasje med mindre de utgjør en integrert del av produktet og alle deler er bestemt til å forbrukes eller disponeres samlet
- b) emballasjeavfall; enhver emballasje som omfattes av definisjonen av avfall i forurensningsloven § 27
- c) returselskap; en virksomhet som påtar seg å oppfylle plikter etter denne forskrift for en eller flere produsenter, og som er godkjent i henhold til § 7-14

- d) produsent; enhver som ervervsmessig importerer eller i Norge produserer emballasje eller emballerte produkter til det norske markedet
- e) behandling; aktiviteter som gjøres for gjenvinning eller sluttbehandling av avfall, herunder forberedelse til gjenvinning eller sluttbehandling og lagring i påvente av gjenvinning eller sluttbehandling
- f) materialgjenvinning; enhver form for gjenvinning der avfallsmaterialer brukes til fremstilling av stoffer eller løseobjekter som ikke er avfall. Materialgjenvinning inkluderer biologisk behandling av organisk avfall. Bruk av avfall til fremstilling av energi eller materialer som skal anvendes som brensel eller fyllmasser, regnes ikke som materialgjenvinning
- g) avfallsforebygging; tiltak som er truffet før emballasje blir avfall og som reduserer mengden avfall, skadelige virkninger av avfallet på miljøet og menneskers helse eller innholdet av skadelige stoffer i emballasjen.

Opphevet ved forskrift 4 mai 2015 nr. 496 (i kraft 31 des 2015), tilføyd igjen ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-4. Grunnleggende krav til emballasjens sammensetning mv.

Emballasje kan kun omsettes i det norske markedet dersom den oppfyller de grunnleggende kravene i vedlegg I til dette kapitlet.

De grunnleggende kravene etter første ledd skal anses for å være overholdt dersom emballasjen er i samsvar med

- a) harmoniserte standarder som er offentliggjort i De Europeiske Fellesskaps Tidende, eller
- b) nasjonale standarder som er oversendt EU-kommisjonen, såfremt det ikke finnes harmoniserte standarder i henhold til bokstav a.

Endret ved forskrifter 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), opphevet ved forskrift 4 mai 2015 nr. 496 (i kraft 31 des 2015), tilføyd igjen ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-5. Plikt til medlemskap i returselskap

Produsent som tilfører markedet minst 1 000 kg av en emballasjetype per år skal finansiere innsamling, sortering, materialgjenvinning og annen behandling av brukt emballasje og emballasjeavfall gjennom medlemskap i et returselskap som er godkjent av Miljødirektoratet, jf. § 7-14.

Dersom returselskapet ikke kan ivareta sine plikter etter § 7-9 til § 7-14, skal produsent selv sørge for at pliktene etter første ledd oppfylles.

Endret ved forskrifter 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), opphevet ved forskrift 4 mai 2015 nr. 496 (i kraft 31 des 2015), tilføyd ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 jan 2018).

Trer i kraft 1 jan 2018.

§ 7-6. Plikt til avfallsforebygging

Produsent skal arbeide for avfallsforebygging. Miljødirektoratet kan fastsette nærmere retningslinjer for arbeidet med avfallsforebygging.

Endret ved forskrifter 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), opphevet ved forskrift 4 mai 2015 nr. 496 (i kraft 31 des 2015), tilføyed igjen ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-7. Plikt til rapportering av arbeid med avfallsforebygging og framstillingskrav

Produsent skal alene eller i samarbeid med de øvrige produsenter utarbeide en årlig rapport over produsentenes innsats for og resultater av avfallsforebygging. Rapporten skal også redegjøre for i hvilken utstrekning de grunnleggende kravene til framstilling av emballasje og dens sammensetning etter vedlegg I nr. 1 til dette kapitlet overholdes. Det skal i rapporten gis oversikt over tiltak, kompetanse og informasjon, utviklingen i mengden emballasje som oppstår i tonn og i prosentvis endring fra foregående år samt videre planer for avfallsforebygging. Miljødirektoratet kan fastsette nærmere krav til rapporteringen.

Endret ved forskrifter 21 juni 2010 nr. 1073, 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013), 19 des 2013 nr. 1757 (i kraft 1 jan 2014), opphevet ved forskrift 4 mai 2015 nr. 496 (i kraft 31 des 2015), tilføyed ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-8. Plikt til rapportering ved innsamling utenfor godkjent returselskap

Innsamler av emballasjeavfall til materialgjenvinning skal årlig rapportere mengden emballasjeavfall, fordelt på emballasjetyperne angitt i § 7-9 bokstav d, som samlet overstiger 1 500 kg og ikke er samlet inn som en del av en avtale med et godkjent returselskap. Rapporteringen skal skje til et godkjent returselskap eller Miljødirektoratet.

Tilføyed ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 jan 2018).

Trer i kraft 1 jan 2018.

§ 7-9. Plikt til innsamling, mottak og behandling

Returselskapet skal sørge for;

- Innsamling av emballasjeavfall fra næringsliv og kommuner.
- Å ta imot emballasjeavfall fra innsamlere forutsatt at emballasjeavfallet er sortert, oppbevart og videresendt på en forsvarlig måte slik at det er egnet for videre håndtering.
- Å samle inn og motta en rimelig mengde av den typen emballasje som medlemmene deres har satt på det norske markedet når den ender opp som husholdnings- og næringsavfall. Innsamlingen skal foregå løpende og i hele landet. Innsamlingsforpliktelsen gjelder for de emballasjetyperne som returselskapet har godkjenning for, uavhengig av avfallets kvalitet. Tolldirektoratets import- og eksporttall og data fra returselskapet om produsentenes innenlands produksjon skal være beregningsgrunnlag for innsamlet mengde avfall. Miljødirektoratet kan gi nærmere regler om beregningsgrunnlaget.
- Materialgjenvinning av minst 30 prosent plastemballasje unntatt ekspandert polystyren, 50 prosent ekspandert polystyren, 60 prosent emballasjekartong, 65 prosent emballasje av brunt papir, 60 prosent metallemballasje, 60 prosent glassemballasje og 15 prosent treemballasje, som deres medlemmer har satt på det norske markedet. Emballasjeavfall utsortert for materialgjenvinning skal ikke energiutnyttet eller deponeres, såfremt dette ikke ut ifra en avveining av miljøhensyn, ressurshensyn og beste tilgjengelige teknikk er berettiget.
- At emballasje for farlig avfall samles inn og gjenvinnes med høy sikkerhet for at farlig avfall ikke kommer på avveier eller fører til skade på mennesker, dyr eller miljø, og at det iverksettes tiltak for å forhindre at farlig avfall blir samlet inn sammen med emballasjeavfall. Det skal også sørges for at farlig avfall som blir feilaktig

samlet inn blir behandlet på forsvarlig måte. Ved den årlige rapporteringen i henhold til § 7-12 skal emballasje for farlig avfall rapporteres særskilt.

- Å til enhver tid ha finansielle reserver for minimum seks måneders drift, som sikrer at selskapet kan oppfylle forpliktelsene i dette kapittel for sine medlemmer.

Miljødirektoratet kan pålegge returselskap innsamling eller å koordinere innsamling, dersom det er nødvendig for å sikre kontinuerlig og landsdekkende innsamling.

Tilføyed ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 jan 2018).

Trer i kraft 1 jan 2018.

§ 7-10. Plikt til å informere

Returselskapet skal sørge for tilstrekkelig informasjon overfor forbrukere og næringslivsaktører om håndtering av emballasjeavfall. Det skal for hver emballasjetype returselskapet har godkjenning for gjennomføres minst én landsdekkende informasjonskampanje rettet mot forbrukere og næringslivsaktører hvert år. Returselskapene kan samarbeide om oppfyllelse av dette kravet.

Tilføyed ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-11. Plikt til likebehandling

Alle produsenter skal ha adgang til å delta i returselskapet.

Tilføyed ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-12. Plikt til å rapportere

Returselskapet skal rapportere årlig til Miljødirektoratet, innen et gitt tidspunkt som Miljødirektoratet fastsetter. For hver av emballasjetyperne angitt i § 7-9 første ledd bokstav d, skal rapporten omfatte

- medlemmenes totale genererte mengde emballasje som er satt på det norske markedet,
- mengde emballasjeavfall som er innsamlet, behandlet og sendt videre til ulike typer disponering fordelt på innsamlingsområdene, beregnet på grunnlag av husholdnings- og næringsavfall, og
- samlede materialgjenvinningsandeler.

Returselskapet skal gjennomgå og kvalitetssikre informasjonen før den rapporteres.

Nærmere krav til rapportering fremgår av godkjenningen. Miljødirektoratet kan endre rapporteringsforpliktelsene.

Tilføyed ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-13. Krav til beregning av materialgjenvinningsandel

Materialgjenvinningsandel beregnes som forholdet mellom materialgjenvunnet mengde og generert mengde emballasjeavfall for medlemmene i et returselskap i løpet av ett kalenderår. Materialgjenvinningsandel skal beregnes for hver emballasjetype som returselskapet har godkjenning for, jf. § 7-9 første ledd bokstav d.

Nærmere krav til beregning fremgår av godkjenningen.

Tilføyed ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-14. Krav om godkjenning

Returselskap skal være godkjent av Miljødirektoratet.

For å bli godkjent må returselskapet sannsynliggjøre ovenfor Miljødirektoratet at det vil etablere et retursystem som vil være i stand til å oppfylle kravene i § 7-9 til § 7-14 i dette kapitlet.

Miljødirektoratet kan trekke et returselskaps godkjenning dersom returselskapet ikke overholder § 7-9 bokstav c eller har gjentatte eller omfattende brudd på krav i § 7-9 til § 7-14 i dette kapitlet. Ved tilbake-trekking av godkjenning skal returselskap behandle allerede mottatt emballasjeavfall i henhold til kravene i dette kapitlet.

Returselskapet skal de to første årene etter at en godkjenning er gitt, dokumentere oppfyllelse av pliktene i § 7-9 første ledd minst to ganger innenfor hvert kalenderår, med minst fem måneders intervall eller etter avtale med Miljødirektoratet.

Tilføyd ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 som endret ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1302 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-15.Tilsyn

Miljødirektoratet fører tilsyn med at bestemmelsene i dette kapitlet og vedtak truffet i medhold av bestemmelsene i dette kapitlet overholdes.

Tilføyd ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

§ 7-16.Gebyr

Retursystemet skal ved søknad om godkjenning eller endring av godkjenning betale gebyr til statskassen for Miljødirektoratets saksbehandling.

Miljødirektoratet kan kreve gebyr ved gjennomføring av tilsyn etter dette kapitlet.

Miljødirektoratet fastsetter gebyrsatsene etter første og annet ledd. Når særlige grunner foreligger kan Miljødirektoratet redusere eller frafalle gebyr etter denne bestemmelsen.

Tilføyd ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

Vedlegg I. Grunnleggende krav til emballasjens sammensetning og mulighet for ombruk og gjenvinning

1. Krav til framstilling av emballasje og dens sammensetning

- Ved framstilling av emballasje skal volum og vekt begrenses til det minimum som kreves for å sikre det nødvendige sikkerhets-, hygiene- og godtakelsesnivå med hensyn til det emballerte produktet og for forbrukeren.
- Emballasje skal utformes, framstilles og markedsføres på en slik måte at den kan brukes på nytt eller gjenvinnes, herunder materialgjenvinnes, og at dens miljøvirkninger reduseres til et minimum ved disponering av emballasjeavfallet eller av restprodukter fra håndtering av emballasjeavfallet.
- Ved framstilling av emballasje skal det påses at innholdet i emballasjematerialet og dets komponenter av skadelige stoffer og materialer og andre farlige stoffer som forekommer i utslipp, aske eller sigevann ved forbrenning eller deponering av emballasje og restprodukter fra håndtering av emballasjeavfall, reduseres til et minimum.

2. Krav til ombruk av emballasje

Følgende krav skal oppfylles samtidig:

- emballasjens fysiske egenskaper og kjennetegn skal sikre at den kan brukes på nytt flere ganger under normalt forutsigbare bruksforhold,
- brukt emballasje skal kunne behandles i samsvar med kravene til arbeidstakernes helse og sikkerhet,
- emballasje skal oppfylle kravene til materialgjenvinnbar emballasje når den ikke lenger brukes på nytt og blir avfall.

3. Krav til gjenvinning av emballasje

- a) Gjenvinning ved materialgjenvinning
Emballasje skal framstilles på en slik måte at en viss vektprosentandel av de anvendte materialene kan materialgjenvinnes for framstilling av salgbare produkter i samsvar med gjeldende fellesskapsstandarder. Prosentandelen kan variere etter typen emballasjemateriale.

- b) Energiutnyttelse
Emballasjeavfall som forbrennes med energiutnyttelse skal ha en minste nedre brennverdi for å sikre optimal energiutnyttelse.
- c) Gjenvinning ved kompostering
Emballasjeavfall som behandles for kompostering, skal være tilstrekkelig bionedbrytbar til at det ikke hindrer separat innsamling eller komposteringsprosessen.
- d) Bionedbrytbar emballasje
Bionedbrytbart emballasjeavfall skal kunne nedbrytes fysisk, kjemisk, termisk eller biologisk slik at størstedelen av komposten til slutt nedbrytes til karbonoksid, biomasse og vann.

Tilføyd ved forskrift 23 aug 2017 nr. 1289 (i kraft 1 sep 2017).

www.norsirk.no

adm@norsirk.no

Tlf.: 4000 4201